

de ogsaa selv vove Noget, og det gjælder i visse Maader om Industriudstillinger. Vor Industri er i det Hele taget — det maa man vel lægge Mærke til — saa stærkt, som man kalder det, toldbeskyttet, at man under denne Toldbeskyttelse ikke engang kan vente, at den i Forhold til de Verdensmagter, som meest stræbe hen efter Toldfrihed, kan præstere noget saa fuldkomment, at den kan vise Concurrence, og paa den anden Side nyder den her hjemme saa store Fordele, idet man forhindrer eller besværliggjør fremmede billigere Fabricater i at indføres, at Industrien drager saa store Fordele af Forbruget efter sig, at mange Enkelte kunne blive velhavende Mænd, og det er især Saadanne, der søge Industriudstillingerne. Dersom det nu var saaledes, at man stulde virke til, at den mindre velhavende Industrielle kunde besøge saadanne fremmede Udstillinger ved Statens Bistand, saa var det fuldkomment i sin Orden at give det forlangte Bidrag, og, kunde Forslaget formes derhen, troer jeg ikke, det vilde være rigtigt at begrænde Beløbet, idet man da ogsaa maatte understøtte Kunstnere til at besøge Pariserudstillingen; de nyde nemlig ikke herhjemme nogen saadan pecuniær Beskyttelse, at jo Staten i deres Interesse burde udrette, hvad den efter bedste Evne kan. Men gennem en staaende fast Bevilling at virke til Industriudstillinger, det være sig nu til Pariserudstillingen eller Stockholmsudstillingen — denne sidste er kommen saa stærkt i Mode, skjøndt den neppe kan bringe vor Industri saa store Fordele, da det efter de bestaaende Toldforhold er saare Lidet, hvad der af vore Industrigjenstande kommer til Everrig og omvendt, — eller til nøgensomhelst anden Udstilling. Det kan Staten ikke gjøre uden med meget svage Kræfter, og det kan ikke have Interesse for Staten, om der ved Udstillingerne bliver decoreret mere eller mindre, eller hvorledes Tingene blive varetagne paa vedkommende Sted. Kun det maa see, at Staten hjælper den mindre Formuende til at kunne deeltage i Udstillingerne og hde virksom Deeltagelse dertil. Jeg tog dog nærmest Ordet for at inoðegaae det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) angaaende et Punkt, vedrørende Pontonbroen i Aalborg. Der er eet Punkt, som af

ham er fremstillet aldeles urigtigt, ligesom ogsaa de Slutninger, den ærede Rigsdagsmænd drager deraf, ere urigtige. Der har nemlig ikke i Aviserne i Aalborg været bekendtgjort Noget om, hvad Pontonbroen har havt i Indtægt. Kun i Begyndelsen, da det interesserede Byens og Egnens Publicum, har der været søgt Oplysning om, hvad der i den første Tid er indkommet. Saadanne Oplysninger ere blevne søgte og ere blevne meddeelte. Det er skeet for at see, hvor betydelig Confluxen var især ligeoverfor den Plan, som først blev udarbejdet, i hvilken der var paaregnet en mindre Indtægt, skjøndt der dog var dem, der troede, at Calculen var for sangvinist. Der var dengang tillige beregnet 4 Skilling for hver Fogdænger, hvilket Beløb nu er nedsat til det Halve. Det havde saaledes megen Interesse at see, hvor stor Confluxen vilde blive. Fra Bestyrelsens Side er der, mig vitterligt, ikke indvirket paa, hvad der offentligt er fremkommet, og hvad der ikke senere er fremkommet, saa at man derfor ikke kan tillægge den særlige Bevæggrunde. Man maa ogsaa lægge Mærke til, at der kun er henløbet et Fjerdingaar, siden Broen er bleven aabnet og har givet Indtægt, og fra den kan der ikke drages nogen Slutning, hvad enten den er gunstig eller ikke gunstig. Man kan vistnok antage, og det har været min Formodning fra Begyndelsen af, at det er et Foretagende, som maastee i Tidens Løb kan rentere sig; men det er hyderst usikkert, og man kan ikke drage nogen Slutning fra den Tid, der er forløben, da det navnlig er Vintertiden, der især kan blive vanskelig og maastee farlig, og i hvilken det kan blive nødvendigt at anvende meget betydelige Reparationer og Havariudgifter paa den. Det er Noget, man maa være forberedt paa, og det var man ogsaa, da man forelagde Overflaget; men man anslog Udgiften dengang dog kun til 200,000 Rd., og nu er den gaaet 25,000 Rd. høiere op. Det hele Foretagende har vel stor Interesse for Aalborg, og Aalborg By var nødsaget til at faae Foretagendet tilveiebragt paa den Maade, som skeet, da ingen anden Maade stilledes i Udsigt; men egentlig burde det fra Begyndelsen af have været et Statsforetagende; blev det da i pecuniær Henseende fordeelagtigt, da vilde Fordelen være